

ter, hvor det lod sig gjøre uden at træde Theatrets Stilling som national Kunstanstalt for nær. Med Hensyn til den ærede Ministers Ytring om, at Balletten dog ogsaa var national, skal jeg bemærke, at det i saa Fald er mærkeligt nok, at man i dette Dieblig bruger en Franskmænd til at forestaae en saadan Deel af det, der skal give Theatret sit Præg som Nationalanstalt; det forekommer mig, at der heri ligger en lille Antydning af, at det dog vist ikke er noget særdeles Betydeligt ved Balletten, der gjør den til et Moment i Theatrets Virksomhed som nationalt; men jeg skal forøvrigt ikke ytre mig videre derom. Jeg troer, at det er en heldig Udtalelse, vi have faaet af den ærede Minister om, hvad han vil gjøre i Fremtiden i denne Retning, og jeg, for mit Vedkommende, frasælber det Forslag, der er stillet under Nr. 3, men jeg er naturligtvis blot et enkelt Medlem af det Fleertal, som har stillet Forslaget. — Hvad dernæst angaaer Forslaget under Nr. 1, saa har den ærede Ministers Udtalelse i Forbindelse med Sagens egen Bessaffenhed yderligere bestyrket mig i, at man burde fastholde den Sum, der er bevilget til Opførelsen af et Kapel i Taarbæk, idet man jo har en fuldstændig Forvisning om, at den Betingelse, som vi knyttede til Bevillingen af disse Penge, vil blive strengt overholdt. Der er, efter min Mening, ikke fremkommet Noget i hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Kofensørn) har udtalt, som kunde bevæge os til at frasælbe den tidligere her i Thinget tagne Beslutning. Jeg for min Part skal altsaa være med at stemme imod Forslaget under Nr. 1. Det glæder mig, at der fra flere Sider er udtalt vægtige Grunde for at frasælbe den Bevilling, som er givet, og som der sigtes til ved Forslaget under Nr. 4. Det forekommer mig i det Hele taget, at de grønlandske Forhold vise sig mere og mere at være af den Bessaffenhed, at der kan være Anledning til at vedtage en forandret Stilling til dette Land fra Danmarks Side, og det forekommer mig, at det vilde være urigtigt, om man vilde gaae hen og foretage noget Yderligere i dette enkelte Punkt af Danmarks Virksomhed beroppe, førend man fik et Udbytte af de Undersøgelser, der nu i det Hele taget forestaae med Hensyn til de

grønlandske Forhold i Henhold til, hvad den ærede Indenrigsminister igaar begjærede en Bevilling til. Jeg skal altsaa fastholde den Stilling til dette Forslag, som jeg først indtog, og stemme for det Forslag, som nu foreligger under Nr. 4, som jo gaaer ud paa, at vi skulle være fri for at udrede disse 1500 Rbd. med hvad der skjuler sig i Anmærningen, hvilket vist idetmindste vil være ligesaa Meget; man maa jo erindre, at det er en Forholdsregel, der gjælder for to Aar, saaledes at den hele Udgift ikke kan anslaaes til mindre end 6000 Rbd., af hvilke der jo hos en stor Deel af Thingets Medlemmer kun er Haab om et ringe Udbytte.

Formanden: Det ærede Medlem frasalbt Forslaget under Nr. 3, men jeg kan ikke see af Forslaget, hvilke af Udvalgets Medlemmer der have stillet det. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører, paa de øvrige Medlemmers Vegne kan afgive Erklæring om, at det frasalbes.

Ordføreren: Jeg har udtrykkelig ligeoverfor dette Forslag udtalt, at jeg hører til Mindretallet, og jeg har som Følge deraf ikke nogen Magt over det.

Formanden: Ja, saa vil Forslaget komme under Afstemning.

Kirke- og Undervisningsministeren: Jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod den Dom, som det ærede Medlem her ligeoverfor (E. B. Nimestad) fremsførte om den grønlandske Mission. Det er ikke Handelen, der har stabt Missionen, men det er Missionen, der har stabt Handelen. Det er den grønlandske Mission, det er den norske Kirke, det er Egede, som har trukket Grønlænderne ind under den civiliserede Verden. Naar man her vil benægte Kristendommens gavnlige Indflydelse paa dem, saa kommer det af, at man sætter den hedenfste Naturtilstand over den kristne civiliserede Tilstand, og hvis den ærede Rigsdagsmand vil vedkjende sig denne Anskuelse, da skal jeg indrømme, at han har været berettiget til at fremsføre den Dom, han har ud-